

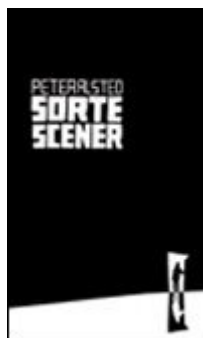
Sorte Scener af Peter Alsted

Anbefalet af bibliotekar Anne-Mette Lerche, Hvidovre
Hovedbibliotek

Fin lille dannelsesroman om ikke at være accepteret for den man er. Om ensomhed, venskab og onde fædre. Kan anbefales til filmfreaks.

S-t-a-n-i-l-a-n-d. Sådan staver Jakob sig igennem skiltet da han første gang står foran biografen, der skal blive et skæbnesvangert møde for ham. Han kommer nemlig til at arbejde som filmoperatør samme sted, og det er ikke noget hans far billiger.

Samme faderlige misbilligelse gør sig gældende for lillebroderen, Johan. Han og hans forsømte kammerat, Levi er heller ikke velkomne derhjemme. Levi er på flugt fra sin narkogangsterfar, der vil hævne sig på ham, da Levi afslørede uanede mængder af kokain i fryseren, som han fejlagtigt troede, var is!

Johan trækker sig mere og mere ind i sig selv og sin forelskelse i en fregnet, navnløs pige. Væk fra faderen, der ubønhørligt skælder ham ud.

De tre ensomme drenge har alle Staniland til fælles– biografmørket hvor man kan glemme verden omkring sig, og hvor bogens finale dramatisk forener drengene.

"Sorte scener" er forfatterens debutroman og er til dels inspireret af Franquins (Splint & Co.) klassiske sort/hvide tegneserie "Sorte sider". Som en hyldest til tegneren, Franquin, har forfatteren opkaldt den filosoferende og temmelig gammelkloge, biografejer i Staniland efter ham. Biografejeren spiller en central rolle i bogen som en slags faderfigur, drengene både søger trøst hos og afreagerer på.

Bogens temaer spænder fra unges søgen efter identitet over Jakobs kærlighed til film, der indikerer forholdet mellem virkelighed og fiktion, et forhold der langsomt opløses efterhånden som handlingen skrider frem. Endelig kan de tre drenges følelse af fremmedgjorthed og parallellen til den samfundskritiske tegneserie "Sorte Sider", henvise til den større og større opdeling mellem 'dem' og 'os', der præger integrationsdebatten her til lands.

De drømmeagtige sekvenser i bogen og de eksistentielle spørgsmål, kan minde en om Paul Austers univers. Ligesom beskrivelsen af familieforholdet og det lette, men påtrængende sprog får en til at tænke på Lars Saabye Christensens bøger. Man kan anbefale bogen til dem der elskede Jens Blendstrups fantastiske far-søn fortælling "Gud taler ud".

Anbefalingen er klar: Læs bogen hvis du trænger til let fordøjelig eksistentialisme, der tilmed er lækkert og gennemført pakket ind!